

dobbelt så store på Lolland som i resten af landet, men tæt på. På Vestlolland er der 14,5 pct. ledige, mens det på landsplan er 8,5 pct.

Men hvad er så årsagen til, at det står sådan til? Hvordan kan det være, at svælgel mellem Lollands situation og resten af landet er blevet større og større i de senere år trods EU, trods beskæftigelsesprogrammer, osv. osv.? Hvad har regeringen gjort for den ø, som statsministeren engang har kaldt for sit hjertebarn? Svaret er desværre nødvendigvis negativt.

For det første er der en række ting, som man ikke har gjort fra regeringens side, og det gælder i særlig grad den infrastruktur, som er så afgørende for erhvervslivets etablering af nye arbejdspladser. Jeg siger ikke, at en ny vej eller en ny bro automatisk betyder nye arbejdspladser i sig selv, men jeg vil hævde, at man er ved at miste tilliden til staten på grund af statens manglende handlinger.

Hvis man viser, at man ikke fra statens side er parat til at investere i et område, hvordan kan man så forvente, at det private erhvervsliv er parat til at investere? Den sammenhæng er der, og den sammenhæng tror jeg er vigtig.

Specielt i dette område er det utroligt, at man ikke benytter de helt oplagte muligheder, som den nye markedssituation i EU giver os. Hængslet mellem Skandinavien og kontinentet, placeringen her som brohoved i Østersøområdet, burde på infrastrukturfeltet give regeringen meget større lyst til og interesse for at investere både i faste forbindelser, i motorveje, osv.

De manglende beslutninger om Femerforbindelsen, om færdiggørelsen af den lille stump motorvej ved Guldborgsund, flere års forringelser af pendlernes vilkår er sammen med lukningen af den direkte togforbindelse fra København over Gedser til Berlin alt sammen udtryk for, at man ikke vil satse på dette område.

Hertil kommer en række initiativer, som har særlig negativ betydning for de tyndt befolkede områder. Det gælder den ændrede kommunale udligning med nye vejkræterier, som blev gennemført af regeringen og SF for et par år siden. Det førte til direkte dræn af midler fra det lollandske område til de store bysamfund, herunder ikke mindst København.

Et andet eksempel er forringelsen af befordringsfradraget, som viste, hvordan man ramte erhvervsaktive og deres vilkår. De, som gjorde en indsats for at finde et job langt fra hjemmet, skulle straffes.

Et tredje eksempel er de nye afgifter på benzin og diesel samt forhøjelsen af vægtafgiften, som regeringen og venstrefløj netop har besluttet.

Et fjerde eksempel er de meget, meget tvivlsomme kæmpe investeringer i renseanlæg for ejendomme på landet, som regeringen og SF sammen med den øvrige venstrefløj gennemtvang for et par dage siden.

Jeg vil sige om den sag, at den er et direkte anslag mod hundredvis af ejendomme på Lolland, og selv om samtlige borgmestre på sydhavsøerne protesterede og opfordrede til at udsætte loven, talte man for døde ører, ikke bare hos SF'erne på Christiansborg, men sandelig også hos partifællerne i det socialdemokratiske gruppeværelse.

SF viser nu pludselig måske, kan man sige, en særlig interesse for Lolland, og det synes jeg er flot. Men jeg havde været glad, hvis SF også nogle år tidligere havde interesseret sig for de ting, som ville have positiv betydning for Lolland. Husker jeg ret, har SF stemt imod ændringsforslaget om færdiggørelsen af Guldborgsundmotorvejen. Husker jeg ret, har en række SF'ere været modstandere af det EU-samarbejde, som har gavnet beskæftigelsen og landsdelen med milliardomsætninger, og sådan kunne jeg nævne en række andre eksempler.

Efter Venstres opfattelse er der en lang række af årsager til, at det er gået, som det er på Lolland, og jeg er sikker på, at mange på Lolland har svært ved at forstå, hvordan det dog kan være, at statsministeren behandler sit hjertebarn på den måde.

I Venstre glæder vi os over, at der trods alt, og jeg siger på trods af regeringens indsats, alligevel er en række virksomheder, som klarer sig, klarer sig godt, tager initiativer, viser gåpåmod, entusiasme, og det synes vi i Venstre er noget, som vi bør påskønne fra Folketingets side.

Vi synes, der er mange spændende initiativer på vej og til debat, som jeg også tror vi bredt politisk kan samarbejde om: turisme, grønt center, uddannelse, distancearbejdspladser, viderocentret, medicencentret, IT-hus osv. Jeg tror, at der er mange af de spørgsmål, som vi kan samarbejde om, ingen tvivl om det, men for nu ikke at udvande tingene, men derimod benytte denne dag til at træffe en helt konkret beslutning, som kan vise landsdelen, at Folketinget ikke har glemt området, men tværtimod er parat til at give et skulderklap, vil jeg gerne på vegne af en række partier fremsætte følgende